

32004D0573

2004.8.6.

AZ EURÓPAI UNIÓ HIVATALOS LAPJA

L 261/28

A TANÁCS HATÁROZATA

(2004. április 29.)

a harmadik államok kiutasított állampolgárainak két vagy több tagállam területéről történő kitoloncolására szolgáló közös légi járatok szervezéséről

(2004/573/EK)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 63. cikke (3) bekezdésének b) pontjára,

tekintettel az Olasz Köztársaság kezdeményezésére ⁽¹⁾,

mivel:

- (1) A Tanács által 2002. február 28-án jóváhagyott, az illegális bevándorlással kapcsolatos közös politikáról szóló, a Tanácshoz és az Európai Parlamenthez címzett 2001. november 15-i bizottsági közleményen alapuló, az illegális bevándorlás és az Európai Unión belül folyó emberkereskedelem elleni küzdelemről szóló átfogó terv ⁽²⁾ megállapítja, hogy a visszafogadási és hazatelepítési politika az illegális bevándorlás elleni küzdelem szerves és lényeges részét képezi. Az átfogó terv ennek érdekében hangsúlyozza több gyakorlati intézkedés előtérbe helyezésének szükségességét, beleértve a kitoloncolási intézkedések végrehajtása során közös szemlélet kialakítását és a tagállamok közötti együttműködést. Ennek megfelelően közös szabályokat kell elfogadni a kitoloncolási eljárásokra vonatkozóan.
- (2) A Tanács által 2002. június 13-án jóváhagyott, és „Az Európai Unió tagállamai külső határainak egységes igazgatása felé” című, a Tanácshoz és az Európai Parlamenthez címzett 2002. május 7-i bizottsági közleményen alapuló, az Európai Unió külső határainak igazgatásáról szóló terv az Európai Unió tagállamai külső határainak egységes igazgatására vonatkozó intézkedések és tevékenységek részeként racionális hazatelepítési műveleteket ír elő.
- (3) A Tanács által 2002. november 28-án jóváhagyott kitoloncolási cselekvési program, amelynek alapját az illegálisan

tartózkodó személyekkel kapcsolatos közösségi kitoloncolási politikáról szóló, 2002. április 10-i bizottsági Zöld Könyv, valamint az illegálisan tartózkodó személyekkel kapcsolatos közösségi kitoloncolási politikáról szóló, az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz címzett 2002. október 14-i bizottsági közlemény képezi, a tagállamok közötti operatív együttműködés fejlesztését szolgáló intézkedések és tevékenységek részeként javasolja, hogy harmadik országok illegálisan valamely tagállamban tartózkodó állampolgárainak kitoloncolását a meglévő kapacitások együttes felhasználásával szervezett közös légi járatokkal a lehető leghatékonyabban kell megszervezni.

- (4) Fontos elkerülni, hogy szabályozatlan területek maradjanak a közösségi jogon belül a közös légi járatok szervezésével kapcsolatban.
- (5) A Tanács 2004. május 1-jétől nem járhat el egy tagállam kezdeményezésére.
- (6) A Tanács minden lehetőséget kimerített arra, hogy időben megkapja az Európai Parlament véleményét.
- (7) E rendkívüli körülmények miatt a határozatot az Európai Parlament véleménye nélkül kell elfogadni.
- (8) A tagállamoknak az emberi jogokra és alapvető szabadságokra, és különösen az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, 1950. november 4-i európai egyezményre, az Egyesült Nemzetek Szervezetének a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó büntetések vagy bánásmódok elleni, 1984. december 10-i egyezményére, a menekültek helyzetére vonatkozó, 1951. július 28-i Genfi Egyezményre, illetve az ahhoz kapcsolódó 1967. január 31-i New York-i jegyzőkönyvre, a gyermek jogairól szóló 1989. november 20-i egyezményre, valamint az Európai Unió 2000. december 18-i alapjogi chartájára ⁽³⁾ való tekintettel kell végrehajtaniuk e határozatot.

⁽¹⁾ HL C 223., 2003.9.19., 3. o.

⁽²⁾ HL C 142., 2002.6.14., 23. o.

⁽³⁾ HL C 364., 2000.12.18., 1. o.

(9) E határozatot a légi úton történő kitoloncolásra vonatkozó nemzetközi okmányok, például a nemzetközi polgári repülésről szóló, 1944. évi Chicagói Egyezmény (ICAO) 9. mellékletének és az európai polgári repülési konferencia (ECAC) vonatkozó okmányainak sérelme nélkül kell alkalmazni.

(10) A légi úton történő közös kitoloncolásokra vonatkozó biztonsági rendelkezésekről szóló, nem kötelező közös iránymutatások hasznos iránymutatást nyújtanak e határozat végrehajtásához.

(11) Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, Dánia helyzetéről szóló jegyzőkönyv 1. és 2. cikkével összhangban Dánia nem vesz részt e határozat elfogadásában, és a határozat vagy annak alkalmazása számára nem kötelező. Mivel e határozat az Európai Közösséget létrehozó szerződés harmadik része IV. címének rendelkezései szerinti schengeni vívmányokra épül, Dánia – az említett jegyzőkönyv 5. cikkének megfelelően – a határozat Tanács általi elfogadásától számított hat hónapon belül dönt arról, hogy saját nemzeti jogába átülteti-e a határozatot.

(12) Az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság tekintetében e határozat az Európai Unió Tanácsa, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság közötti, e két utóbbi államnak a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodás ⁽¹⁾ értelmében a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek az említett megállapodás alkalmazását szolgáló egyes szabályokról szóló, 1999. május 17-i 1999/437/EK tanácsi határozat ⁽²⁾ 1. cikkének C. pontjában említett területre vonatkoznak. Az említett megállapodásban meghatározott eljárásokból következően az e határozatból eredő jogokat és kötelezettségeket alkalmazni kell a két említett államra, illetve a két említett állam és az Európai Közösség azon tagállamai közötti kapcsolatokra is, amelyek e határozat címzettjei.

(13) Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, az Egyesült Királyság és Írország helyzetéről szóló jegyzőkönyv 3. cikkével összhangban az említett tagállamok jelezték, hogy részt kívánnak venni e határozat elfogadásában és alkalmazásában,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Cél

E határozat célja, hogy összehangolja a harmadik országok kiutasított állampolgárainak (a továbbiakban: harmadik ország

állampolgára) két vagy több tagállam területéről légi úton történő közös kitoloncolását.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E határozat alkalmazásában:

- a) „harmadik ország állampolgára”: olyan személy, aki nem az Európai Unió valamely tagállamának, az Izlandi Köztársaságnak, illetve a Norvég Királyságnak állampolgára;
- b) „szervező tagállam”: a közös légi járatok szervezéséért felelős tagállam;
- c) „részt vevő tagállam”: a szervező tagállam által szervezett közös légi járatokban részt vevő tagállam;
- d) „közös légi járat”: harmadik ország állampolgárainak az e célra kiválasztott légi fuvarozó által lebonyolított szállítása;
- e) „kitoloncolási műveletek” és „légi úton történő közös kitoloncolások”: harmadik ország érintett állampolgárainak kitoloncolásához szükséges tevékenységek, beleértve a közös légi járaton történő szállítást is;
- f) „kísérőszemély(ek)”: harmadik ország állampolgárainak a közös légi járaton történő kíséretéért felelős biztonsági személyzet, valamint az orvosi ellátással megbízott személyek és a tolmácsok.

3. cikk

Nemzeti hatóság

Az egyes tagállamok kijelölik a közös légi járatok szervezéséért és/vagy az azokban történő részvételért felelős nemzeti hatóságot, továbbá biztosítják a többi tagállam megfelelő tájékoztatását.

4. cikk

A szervező tagállam feladatai

(1) Amennyiben valamely tagállam úgy határoz, hogy harmadik ország állampolgárainak kitoloncolása céljából olyan közös légi járatot szervez, amely a többi tagállam számára is elérhető, úgy erről tájékoztatja az említett tagállamok nemzeti hatóságait.

(2) A szervező tagállam nemzeti hatósága elfogadja a közös légi járat megfelelő lebonyolításának biztosításához szükséges intézkedéseket. Különösen:

- a) kiválasztja a légi fuvarozót, és a kiválasztott légi fuvarozóval közösen meghatározza a közös légi járat valamennyi vonatkozó költségét, vállalja a megfelelő szerződéses kötelezettségeket, és gondoskodik arról, hogy a légi fuvarozó megtegye a közös légi járat lebonyolításához szükséges valamennyi intézkedést, beleértve a harmadik országok állampolgárai és a kísérőszemélyek részére biztosítandó megfelelő segítségnyújtást is;

⁽¹⁾ HL L 176., 1999.7.10., 36. o.

⁽²⁾ HL L 176., 1999.7.10., 31. o.

- b) megkéri és átveszi a tranzit és rendeltetési harmadik országoktól a közös légi járat lebonyolításához szükséges engedélyeket;
- c) felhasználja a részt vevő tagállamokkal meglévő kapcsolatait, és e tagállamokkal együttműködve megteszi a közös légi járat megszervezéséhez szükséges intézkedéseket;
- d) meghatározza a műveletek részleteit és eljárásait, valamint a részt vevő tagállamokkal egyetértésben megállapítja a kísérő-személyek megfelelő létszámát a harmadik országok kitoloncolandó állampolgárainak létszámához viszonyítva;
- e) megkötöti a megfelelő pénzügyi megállapodásokat a részt vevő tagállamokkal.

5. cikk

A részt vevő tagállam feladatai

Amennyiben közös légi járatban való részvétel mellett határoz, úgy a részt vevő tagállam:

- a) tájékoztatja a szervező tagállam nemzeti hatóságát a közös légi járatban való részvételi szándékáról, egyben meghatározza a harmadik országok kitoloncolandó állampolgárainak létszámát;
- b) elegendő számú kísérőszemélyt biztosít a harmadik országok valamennyi kitoloncolandó állampolgárához. Amennyiben a kísérőszemélyeket kizárólag a szervező tagállamnak kell biztosítania, úgy az egyes részt vevő tagállamok biztosítják legalább két képviselő jelenlétét a fedélzeten. E képviselőknek, akik a kísérőszemélyekkel megegyező jogállással rendelkeznek, az a feladatuk, hogy harmadik ország felelősségük alá tartozó állampolgárait a rendeltetési ország hatóságainak átadják.

6. cikk

Közös feladatok

A szervező tagállam és valamennyi részt vevő tagállam:

- a) gondoskodik arról, hogy a harmadik országok valamennyi állampolgára és a kísérőszemélyek érvényes útiokmányokkal és más szükséges kiegészítő okmányokkal, például beutazó-

és/vagy átutazóvízummal, igazolásokkal vagy iratokkal rendelkezzenek;

- b) a szükséges támogatás biztosítása érdekében a lehető legrövidebb időn belül tájékoztatja a tranzit és rendeltetési harmadik országban található diplomáciai és konzuli képviselőt a közös légi járatra vonatkozó intézkedésekről.

7. cikk

Záró rendelkezés

A légi úton történő közös kitoloncolások végrehajtása során a tagállamok figyelembe veszik az e határozathoz csatolt, a légi úton történő közös kitoloncolásokra vonatkozó biztonsági rendelkezésekről szóló közös iránymutatásokat.

8. cikk

Hatálybalépés

Ez a határozat az *Európai Unió Hivatalos lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

9. cikk

Címzettek

Ennek a határozatnak a tagállamok a címzettjei a Szerződésnek megfelelően.

Kelt Luxembourgban, 2004. április 29-én.

a Tanács részéről

az elnök

M. McDOWELL

MELLÉKLET

**A LÉGI ÚTON TÖRTÉNŐ KÖZÖS KITOLONCOLÁSOKRA VONATKOZÓ BIZTONSÁGI
RENDELKEZÉSEKRŐL SZÓLÓ KÖZÖS IRÁNYMUTATÁSOK****1. A KITOLONCOLÁST MEGELŐZŐ SZAKASZ****1.1. A kitoloncolandó személyekkel szemben támasztott követelmények****1.1.1. Jogi helyzet**

A közös légi járatokat az illegálisan tartózkodó személyek számára szervezik, akik nem vagy már nem teljesítik az Európai Unió valamely tagállamának területére való beutazás, a területén történő átutazás, illetve az ott tartózkodás feltételeit. A szervező tagállam és minden részt vevő tagállam biztosítja, hogy a felelősségük alá tartozó valamennyi kitoloncolandó személy jogi helyzete a kitoloncolást lehetővé teszi.

1.1.2. Egészségi állapot és egészségügyi dokumentáció

A szervező tagállam és valamennyi részt vevő tagállam gondoskodik arról, hogy a felelősségük alá tartozó kitoloncolandó személyek megfelelő egészségi állapotban legyenek, amely jogilag és ténylegesen lehetővé teszi a légi úton történő biztonságos hazatelepítést. Egészségügyi lapot kell kiállítani azon kitoloncolandó személyek számára, akiknél valamilyen egészségügyi problémát állapítottak meg, illetve akik orvosi kezelésre szorulnak. Az egészségügyi lap a szükséges orvosi beavatkozások esetére tartalmazza az orvosi vizsgálatok eredményeit, a diagnózist, valamint az esetleg szükséges gyógyszeres kezelés meghatározását. Az egészségügyi lapot több nyelven is rendelkezésre kell bocsátani, amennyiben a kísérő orvosi személyzet az eredeti nyelvet nem érti megfelelően. A szervező és részt vevő tagállamoknak törekedniük kell arra, hogy lehetőség szerint közös szabványosított formanyomtatványokat használjanak az egészségügyi nyilvántartási lapokhoz, illetve a repülési alkalmassági nyilatkozatokhoz. A részt vevő tagállamok a kitoloncolási műveletet megelőzően tájékoztatják a szervező tagállamot azon egészségügyi körülményekről, amelyek a kitoloncolandó személy kitoloncolhatóságára hatással lehetnek. A szervező tagállam fenntartja annak jogát, hogy a közös légi járatra nem engedi felszállni azon kitoloncolandó személyeket, akiknek a kitoloncolása egészségi állapotuk miatt nem volna összeegyeztethető a biztonság és méltóság alapelveivel.

1.1.3. Útiokmányok

A szervező tagállam és minden egyes részt vevő tagállam gondoskodik arról, hogy valamennyi kitoloncolandó személy rendelkezzen érvényes útiokmányokkal és más szükséges kiegészítő okmányokkal, igazolásokkal és iratokkal. Az okmányokat egy arra felhatalmazott személy tartja magánál a rendeltetési országba való megérkezésig.

A szervező tagállam és az egyes részt vevő tagállamok felelősek azért, hogy a kísérőszemélyek és képviselők beutazóvízummal rendelkezzenek, amennyiben arra a közös légi járat tranzit- és rendeltetési országában (országában) szükség van.

1.1.4. Értesítések

A szervező tagállam gondoskodik arról, hogy a kitoloncolási műveletről a légitársaságokat, adott esetben a tranzitországokat és a rendeltetési országot kellő időben előre értesítsék, illetve, hogy e műveletről kellő időben konzultációt folytassanak.

1.2. A kísérőszemélyekkel szemben támasztott követelmények**1.2.1. A szervező tagállamból érkező kísérőszemélyek**

Amennyiben a szervező tagállam biztosítja a kísérőszemélyeket valamennyi kitoloncolandó személy számára, úgy az egyes részt vevő tagállamok legalább két-két képviselőt jelölnek ki a repülőgép fedélzetére; feladatuk, hogy átadják a felelősségük alá tartozó kitoloncolandó személyeket a rendeltetési ország helyi hatóságainak.

1.2.2. A részt vevő tagállamokból érkező kísérőszemélyek

Amennyiben a szervező tagállam kizárólag a saját országából érkező kitoloncolandó személyek kíséretét kívánja biztosítani, úgy a részt vevő tagállamok kísérőket biztosítanak a felelősségük alá tartozó kitoloncolandó személyek részére. Mivel ilyenkor különböző nemzeti egységek vesznek részt a kitoloncolásban, a szervező tagállam és a részt vevő tagállamok között a jelen közös iránymutatásokban, illetve a tagállamok közötti egyéb megállapodásokban ismertetett biztonsági szabályokkal kapcsolatos kölcsönös megállapodásra van szükség, a művelet egyéb részleteit illetően pedig előzetes konzultációt kell folytatni.

1.2.3. Kísérőszemélyek alkalmazása a magánszektorból

Amennyiben valamely részt vevő tagállam a magánszektorból vesz igénybe kísérőszemélyeket, úgy az említett tagállam hatóságai legalább egy hivatalos képviselőt biztosítanak a légi jármű fedélzetén.

1.2.4. A kísérőszemélyek szakértelme és kiképzése

A közös légi járatok fedélzetére kijelölt kísérőszemélyek a szóban forgó megbízások lebonyolításához előzetes kiképzésben részesülnek; a megbízástól függően biztosítani kell a számukra a szükséges egészségügyi támogatást.

A közös légi járatoknál alkalmazott kísérőszemélyeknek lehetőség szerint tisztában kell lenniük a szervező tagállam és a részt vevő tagállamok kitoloncolási szabályaival. A tagállamoknak ennek megfelelően ajánlatos információcserét folytatniuk a kísérőszemélyeknek szervezett tanfolyamaikról, illetve tanfolyamokat biztosítani más tagállamokból érkező kísérőszemélyek részére.

1.2.5. A kísérőszemélyek magatartási kódexe

A kísérőszemélyek fegyvertelenek. Civil ruhát viselhetnek, amelyet azonosítási célból megkülönböztető jelvényrel kell ellátni. A szabályszerűen meghatalmazott egyéb kísérők is megkülönböztető jelvényt viselnek.

A kísérő tagjai a repülőgépen az optimális biztonság érdekében stratégiai helyeket foglalnak el. A kísérőszemélyek továbbá a felelősségük alá tartozó kitoloncolandó személyek mellé ülnek.

1.2.6. A kísérőszemélyek létszámára vonatkozó rendelkezések

A kísérőszemélyek létszámát eseti alapon, a lehetséges kockázatok felmérését és kölcsönös konzultációt követően kell megállapítani. A legtöbb esetben ajánlott, hogy létszámuk legalább egyenlő legyen a fedélzeten lévő kitoloncolandó személyek létszámával. Szükség esetén (pl. távoli rendeltetési helyek esetében) tartalékosság áll rendelkezésre segítségnyújtás céljából.

2. AZ INDULÁST MEGELŐZŐ SZAKASZ AZ INDULÁSI REPÜLŐTÉREN, ILLETVE A TRANZITREPÜLŐTEREKEN

2.1. Szállítás a repülőtérrre és a repülőtéren való tartózkodás

A repülőtérrre szállítást és a repülőtéren való tartózkodást illetően a következőket kell alkalmazni:

- a) a kísérőszemélyeknek és a kitoloncolandó személyeknek elvileg az indulás előtt legalább három órával a repülőtéren kell lenniük;
- b) a kitoloncolandó személyeket tájékoztatni kell kitoloncolásuk végrehajtásáról, továbbá arról, hogy saját érdekük, hogy a kísérőszemélyekkel maradéktalanul együttműködjenek. Világossá kell tenni, hogy nem tűrik a kitoloncolást megzavaró magatartást, illetve, hogy az ilyen magatartással nem lehet elérni a kitoloncolási művelet leállítását;
- c) a szervező tagállam gondoskodik arról, hogy az indulási repülőtéren biztonságos terület álljon rendelkezésre a kitoloncolandó személyek elkülönített gyülekezéséhez és biztonságos beszállásához. E területen kell biztosítani azon egyéb tagállamok repülőgépeinek érkezését is, amelyek a közös légi járatra szálló kitoloncolandó személyeket szállítanak;
- d) amennyiben a közös légi járatnak kitoloncolandó személyek felvétele céljából közbülső leszállást kell végezni valamely másik tagállam repülőterén, úgy a szóban forgó tagállam köteles a repülőtéren biztonságos területről gondoskodni;
- e) a részt vevő tagállam képviselői átadják a felelősségük alá tartozó kitoloncolandó személyeket a mindenkor művelet helyszíne szerinti tagállam tisztviselőinek, akik rendszerint a szervező tagállam tisztviselői. A részt vevő tagállamok képviselői szükség esetén jelzik, hogy mely kitoloncolandó személyek fejezték ki, hogy nem szándékoznak felszállni a repülőgépre, és különösen, hogy melyikük igényel különleges figyelmet fizikai vagy pszichikai állapota miatt;
- f) a kitoloncolási művelet megkezdésének mindenkor helyszíne szerinti tagállam felelős a szuverén jogkörök (pl. kényszerítő intézkedések végrehajtása) gyakorlásáért. A többi részt vevő tagállamból származó kísérőszemélyek jogköre az önvédelemre korlátozódik. Ezen túlmenően, ha a kitoloncolási művelet megkezdésének mindenkor helyszíne szerinti tagállamból nincsenek jelen hatósági tisztviselők, illetve a hatósági tisztviselők támogatása céljából, a kísérőszemélyek közvetlen és súlyos veszély esetén indokolt és a fennálló veszéllyel arányos mértékű intézkedést tehetnek annak megakadályozására, hogy a kitoloncolandó személy megszökjön, illetve kárt tegyen saját magában, harmadik személyben vagy valamely vagyontárgyban.

2.2. Bejelentkezés a repülőtéren, beszállás és biztonsági vizsgálat

A repülőtéren bejelentkezésre, beszállásra és biztonsági vizsgálatra vonatkozó szabályok a következők:

- a) a kitoloncolási művelet megkezdésének mindenkor helyszíne szerinti tagállam kísérőszemélyei felelősek a bejelentkezésért, valamint, hogy segítséget nyújtsanak az ellenőrzésnél történő áthaladás során;
- b) a közös légi járatra való beszállás előtt valamennyi kitoloncolandó személyt gondos biztonsági vizsgálatnak kell alávetni. Minden olyan tárgyat, amely veszélyeztetheti a személyi biztonságot, illetve a közös légi járat biztonságát el kell venni tőlük, és azokat a csomagterben kell elhelyezni;
- c) a kitoloncolandó személy poggyászát nem szabad az utastérben elhelyezni. A csomagterben elhelyezett valamennyi poggyászt biztonsági vizsgálatnak kell alávetni, és a tulajdonos nevét viselő címkével kell ellátni. A Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet (ICAO) szabályai alapján veszélyesnek ítélt tárgyakat a poggyászból el kell távolítani;
- d) a pénz és értéktárgyakat a tulajdonos nevét viselő címkével ellátott átlátszó tokban kell elhelyezni. A kitoloncolandó személyeket tájékoztatni kell a félretett tárgyakra és pénzre vonatkozó eljárásról;
- e) a szervező tagállam valamennyi kitoloncolási műveletnél meghatározza a kitoloncolandó személyek számára megengedett legnagyobb poggyászsúlyt;
- f) valamennyi kitoloncolandó személy a kitoloncolási művelet megkezdésének mindenkor helyszíne szerinti tagállam személyzetének irányítása mellett száll be a repülőgépbe, adott esetben a kitoloncolási műveletben részt vevő kísérőszemélyek segítségével.

3. ELJÁRÁS A REPÜLÉS IDEJE ALATT

3.1. Biztonsági intézkedések a repülőgép fedélzetén

A repülés folyamán a repülőgép fedélzetén a következő biztonsági intézkedéseket kell alkalmazni:

- a) a kitoloncolási művelet a szervező tagállam által megbízott vezetője határozza meg a repülőgép fedélzetén végrehajtandó általános biztonsági és felügyeleti tervet (mozgás az utastérben, étkezések, stb.). A kitoloncolási művelet megkezdését megelőzően a biztonsági és felügyeleti tervről valamennyi kísérőszemélyt tájékoztatni kell;
- b) amennyiben a kitoloncolandó személyek különböző állampolgárságúak, úgy a kitoloncolásuk végrehajtásáért felelős tagállam szerint és rendeltetési helyüknek megfelelően foglalnak helyet az utastérben;
- c) a biztonsági öveket a repülőút teljes időtartama alatt bekapcsolva kell tartani;
- d) a repülőgépen bekövetkező komolyabb esemény esetén (olyan zavaró magatartás, amely a művelet befejezését vagy a repülőgép fedélzetén tartózkodók biztonságát veszélyeztetheti), a művelet a szervező tagállam által megbízott vezetője a repülőgép kapitányával szoros együttműködésben, illetve a kapitány utasításait követve felelős a rend visszaállítását szolgáló intézkedések levezényléséért.

3.2. Kényszerítő intézkedések alkalmazása

Kényszerítő intézkedések alkalmazására a következőképpen kerülhet sor:

- a) a kényszerítő intézkedések során tiszteletben kell tartani a kitoloncolandó személyek jogait;
- b) kényszerítő intézkedéseket olyan személyekkel szemben lehet alkalmazni, akik megtagadják a kitoloncolást, vagy ellenállást tanúsítanak. A kényszerítő intézkedéseknek arányos mértékűnek kell lenniük, és erőszakot kizárólag indokolt mértékben lehet alkalmazni. A kitoloncolandó személy méltóságát és testi épségét meg kell őrizni. Ebből kifolyólag kétség esetén a „nem minden áron kitoloncolni” elvet követve le kell állítani a kitoloncolási műveletet, beleértve a kitoloncolandó személy ellenállásán és veszélyességén alapuló jogszerű kényszerítő intézkedések alkalmazását is;
- c) a kényszerítő intézkedések a kitoloncolandó személy rendes légző képességét nem veszélyeztethetik, illetve nem korlátozhatják. Amennyiben kényszerítő erőt alkalmaznak, biztosítani kell, hogy a kitoloncolandó személy mellkasa függőleges helyzetben maradjon, és hogy a mellkasát a rendes lélegzetvételben semmi se akadályozza;
- d) az ellenállást tanúsító kitoloncolandó személyek mozgását kizárólag olyan kényszerítő eszközökkel szabad megakadályozni, amelyek a méltóságukat és testi épségüket nem veszélyeztetik;
- e) a szervező tagállam és a részt vevő tagállamok a kitoloncolási műveletet megelőzően megállapodnak arról, hogy mely kényszerítő eszközök használatát engedélyezik. A légi járat biztonságát szolgáló rendkívüli intézkedések sérelme nélkül tilos a kitoloncolás megkönnyítése érdekében nyugtatószeret használni;
- f) valamennyi kísérőszemélyt tájékoztatni kell az engedélyezett és tiltott kényszerítő eszközökről;

- g) azon kitoloncolandó személyeket, akiknél kényszerítő eszközt alkalmaztak, a teljes repülőút során állandó felügyelet alatt kell tartani;
- h) a kitoloncolási művelet vezetője vagy annak helyettese határozhat arról, hogy ideiglenesen feloldják-e a kényszerítő eszközök használatát.

3.3. Egészségügyi személyzet és tolmácsok

Az egészségügyi személyzetre és a tolmácsokra a következő rendelkezések vonatkoznak:

- a) a közös légi járaton legalább egy orvosnak jelen kell lennie;
- b) az orvos hozzáféréssel rendelkezik a kitoloncolandó személyek egészségügyi lapjához, és az indulás előtt tájékoztatni kell azon kitoloncolandó személyekről, akiknél különleges egészségügyi problémát állapítottak meg. Ha közvetlenül az indulás előtt fedeznek fel valamely korábban nem ismert olyan egészségügyi problémát, amely a kitoloncolás végrehajtását befolyásolhatja, úgy azt az illetékes hatóságokkal együttműködve kell értékelni;
- c) a kitoloncolandó személyek gyógyszeres kezelését kizárólag orvos végezheti, a pontos orvosi diagnózis felállítását követően. A repülőút folyamán a kitoloncolandó személyek számára szükséges gyógyszereket a fedélzeten kell tartani;
- d) valamennyi kitoloncolandó személynek lehetőséget kell biztosítani arra, hogy közvetlenül vagy tolmácson keresztül beszélhessen az orvossal vagy a kísérőszemélyekkel olyan nyelven, amelyen ki tudja fejezni magát;
- e) a szervező tagállamok gondoskodnak arról, hogy a kitoloncolási művelethez megfelelő egészségügyi és tolmács személyzet álljon rendelkezésre.

3.4. A kitoloncolási művelet dokumentálása és ellenőrzése

3.4.1. Felvételkedés és külső megfigyelők

A közös légi járatokon videó- és/vagy audiofelvételek készítéséhez, valamint külső megfigyelők jelenlétéhez a szervező tagállam és a részt vevő tagállamok közötti előzetes megállapodásra van szükség.

3.4.2. A kitoloncolási műveletről szóló belső jelentések

A szervező tagállam és a részt vevő tagállamok kicserélik a kitoloncolási műveletről szóló belső jelentéseiket, amennyiben nem készítenek közös jelentést. Ez különösen a kitoloncolási művelet megkezdése esetén lényeges. A megbízatásról szóló valamennyi jelentés szigorúan bizalmas, és kizárólag belső használatra szól. A jelentések tartalmazzák a bekövetkezett váratlan eseményekről, valamint az esetleges kényszerítő és orvosi intézkedésekről szóló beszámolókat.

3.4.3. Tudósítások a médiumokban

A szervező és a részt vevő tagállamok a kitoloncolási műveletet megelőzően megállapodnak arról, hogy (adott esetben) mikor és milyen mértékben tájékoztatják a nyilvánosságot a kitoloncolásról. A kitoloncolási művelettel kapcsolatos információk általában csak annak befejezését követően tehetőek közzé. El kell kerülni a kísérőszemélyek fényképeinek, illetve egyéb személyes adatainak közzétételét.

4. TRANZIT SZAKASZ

A tagállamokon történő átutazás során a légi úton történő kiutasítás céljából történő átszállítás eseteiben biztosított segítségnyújtásról szóló, 2003. november 25-i 2003/110/EK tanácsi irányelvet ⁽¹⁾ kell alkalmazni.

5. ÉRKEZÉSI SZAKASZ

Érkezéskor:

- a) a szervező tagállam felel azért, hogy érintkezésbe lépjen a rendeltetési ország hatóságaival; a részt vevő tagállamok részt vesznek e folyamatban;
- b) a kitoloncolási művelet a szervező tagállam által megbízott vezetője a szóvivő, aki érkezéskor elsőként veszi fel a kapcsolatot a helyi hatóságokkal, kivéve azon esetet, ha a szervező és a részt vevő tagállamok az érkezés előtt megállapodtak arról, hogy más lesz a szóvivő;
- c) a szervező tagállam és a részt vevő tagállamok poggyászukkal és a beszállás előtt lefoglalt tárgyakkal együtt átadják a felelősségük alá tartozó kitoloncolandó személyeket a rendeltetési ország hatóságainak. A szervező és a részt vevő tagállamok vezető képviselői felelősek azért, hogy érkezéskor átadják a kitoloncolandó személyeket a helyi hatóságoknak. A kísérőszemélyek rendszerint nem hagyják el a repülőgépet;

⁽¹⁾ HL L 321., 2003.12.6., 26. o.

- d) amennyiben ez helyénvaló és megvalósítható, úgy a szervező és a részt vevő tagállamoknak fel kell kérniük az érintett tagállamok konzuli személyzetét, bevándorlási összekötő tisztviselőit, illetve a rendeltetési országba előzőleg kiküldött tisztviselőit, hogy a nemzeti eljárásokkal összeegyeztethető mértékben segítsék elő a kitoloncolandó személyek átadását a helyi hatóságoknak;
- e) a kitoloncolandó személyeken a helyi hatóságoknak történő átadáskor nem lehet bilincs vagy más kényszerítő eszköz;
- f) a kitoloncolandó személyek átadására a repülőgépen kívül kerül sor (a helyzetnek megfelelően a feljáró alján, vagy a repülőtér erre alkalmas helyiségében). Lehetőség szerint el kell kerülni, hogy a helyi hatóságok a repülőgép fedélzetére lépjenek;
- g) a rendeltetési hely repülőterén a lehető legrövidebb időt kell eltölteni;
- h) a szervező tagállam és a részt vevő tagállamok feladata nem várt események esetén megfelelő intézkedéseket tenni a kísérőszemélyek és képviselők, valamint azon kitoloncolandó személyek vonatkozásában, akiknek a visszafogadását nem engedélyezték, amennyiben a kitoloncolandó személyek kiszállását követően a repülőgép nem indulhat el azonnal. Ezen intézkedések szükség esetén kiterjednek a szállás biztosítására is.

6. SIKERTELEN KITOLONCOLÁSI MŰVELET

Amennyiben a rendeltetési ország hatóságai megtagadják a területükre való beutazást, vagy a kitoloncolási műveletet egyéb okok miatt le kell állítani, úgy a szervező tagállam és az egyes részt vevő tagállamok saját költségükön biztosítják a felelősségük alá tartozó kitoloncolandó személyek saját területükre történő visszaszállítását.
